

Jak jsem porazil Ralfa Soqueta

poolbilliaru – Centrum Olympie Plzeň

Nejprve, kdo je to Ralph Soquet, hrající Německá legenda v poolbilliaru. Několikanásobný mistr Evropy a světa. Vítěz mnohých velikých turnajů, jeden z mála profesionálních hráčů, kteří se kulečnickem opravdu živí. Je o něj zájem i ze strany sponzorů, což dokazuje vždy jeho dres.

Skromný, sympatický, strojově přesný hráč

UŽ při podání ruky, prohráváte 0:3. Celé tělo jde do křeče nervozitou a hrajete jako člověk, který je podruhé v životě v kulečnickové herně. Na ME byl také, hrál a vyhrával. Jen v 9 ball, v devítce, kdy se hraje na devět koulí, se mu do cesty v prvním kole postavil náš Marek Hajdovský, hráč pražského Billard Centra Praha. Marek hraje v poslední době velmi dobře a dokáže porazit každého, ale také, díky nervozitě s každým prohrát. Hrál první kolo na ME 2010 v Záhřebu, právě s Ralphem Soquetem. No a zde je jeho výpověď toho, co se stalo:

Mistrovství Evropy 2010, Záhřeb, hotel Westin, den šestý, pozdě večer...čekám na los závěrečné disciplíny ME a tou je moje oblíbená devítka, čili 9ball. Konečně! Tak se na to podíváme...hm hm hm...jasně, kluci mají docela dobrou los, až na Tomáše Čermína, kterej si zahrane s Vincentem Faquetem, ten získal na tomhle ME bronz v 10ball, to si asi moc neškrtně... A tady jsem já a hraju s..... to si dělaj srandu! Ralf Souquet!!! Ještě jednou si to čtu, ale omyl to není, nejtěžší možný los, nikdo lepší v Evropě prostě už asi 15 let nehraje!!! Na probíhající ME už Ralf jedno zlato získal, takže úvahy o tom, že by se už měl chystat do kulečnickového důchodu, jsou poněkud mimo mísu. No nic, bude alespoň legrace! :D Když mi tenhle člověk na můj zářijový mail, kde jsem vyjádřil přání si s ním někdy zahrát, odpověděl, že některá přání se plní dříve, než si člověk myslí, tak jsem se tomu usmál. A teď? Mám záchvat smíchu! Jupíííí, mám kulečnickový vánoce!!! No nic, rychle do postele, musím se na to pořádně vyspat, začátek zápasu je našťástí pro mě naplánován až na 19:45, což je přesný čas, kdy jsem zvyklej hrát, to bude fajn...

Druhý den utekl celkem rychle mezi snídaní z míchaných vajíček, slaniny a párečků a odpoledním kuřecím gyrosem s pálivou omáčkou, kukuřicí a salátem. Dvacet minut před stanoveným začátkem zápasu už stepuju před tabulí s výsledky, kde je zároveň vidět i nasazení na jednotlivé stoly. Hajdovský-Souquet...Hajdovský-Souquet.....kde to je...hm... nic...budu si muset ještě počkat, nejsou ještě volné stoly....o 10 minut později je už jasné, že mě čeká stůl v zápasové aréně, jen co na něm bude dohrán předchozí zápas. Tááák a jde se na to. Do arény vcházím ve chvíli, kdy tam Ralf ještě není, takže budu mít výhodu prvního rozehrání. Sešroubuju tágo a rozstřeluju postavené koule...sakra..bílá mi utíká, to byl tedy rozstřel..jsem tu jedničku trefil snad jen z poloviny...no to to pěkně začíná...beru bílou do ruky..stavím do vhodnější pozice a zkusím odehrát tenhle stůl..sice s obtížemi, ale nakonec úspěšně všech 9 koulí mizí v kapsách. Stavím si další trojúhelník a mezi tím přichází můj soupeř. Zdravíme se očima a úsměvem...však jednoho z nás ten úsměv přejde... :) Než si Ralf připraví tága, rozstřelím další stůl, tentokrát je to mnohem lepší a daří se mi stůl celkem v pohodě dohrát, poslední kouli dokonce věčkem, což mi zvedá trochu sebevědomí. Předávám stůl Ralfovi, nechci se dívat, jak se rozehrává, zkazilo by mi to chuť ke hře, jdu se raději ještě opláchnout a popovídat si s tím frajerem v zrcadle o tom,

proč tam vůbec je. Ten zápas je za odměnu! Je to za odměnu a není se čeho bát, užijte si to, je to třešnička na dortu už tak celkem úspěšného mistrovství. Come on! Pojd! Naložíš mu kotel a půjdeš! Jo kotel bude, ale vařit se budu já...NECH TOHO! Neboj se! Užijte si to!!! Budeš si u toho zase tiše zpívat a snad budou do těch repráků pouštět nějakou hudbu, co znáš, víš, že Ti to pomáhá, budeš se pohupovat do rytmu a budeš free, prostě si budeš užívat života...OK! Jdeme na to! GO GO GO!!! Prodirám se mezi lidmi u vchodu a mířím kolem tribuny do arény..Ralf právě dohrává stůl a ještě zkouší, zda je stůl rovný..hmm..vypadá to ok..tempo chodí takhle....jasný..podáváme si ruku..pevný stisk.. a jdeme hrát!

Tempujeme a oba téměř současně posíláme kouli na zadní mantinel...hmm..to vypadá...jojo..jsem lepší..a docela o autobus, já skončil asi 10 cm od mantinelu, Ralfovi to dojíždí jen na rozstřelovou čáru..co je...? On je snad nervozní??? No nic, uvidíme..BUM.. rozstřel docela ok, akorát bílá na můj vkus trošku moc cestuje

zpět..pozice ale celkem dobrá...tak jdeme do toho! Sice s trochou obtíží, ale je tam čistá! Dobřej začátek! Vedu 1:0! Stavím koule a čekám, co předvede Ralf. Studuju, kam míří tágem při rozstřelu.. hmm, kousek výš než já, asi ví, co dělá...BUM..krásnej kontrolovanej rozstřel, bílá stojí na fleku..hmm, to zkusím taky. Za minutu a půl je vyčištěno a je to 1:1. Střílím já, něco padá, ale je tam pozice na houby. Hraju jistotu...ježkovy voči..kam to jede? Uteklo to jenom asi o kilometr...Ralf má snadnou dohrávku a já teču 1:2. Super, to jsem fakt chtěl mu tu hru takhle věnovat...no nic, snad mi dá šanci to napravit. Ralf střílí a bílá mu padá na střed!!! Že by dohrávka? Hmm, to bych ale nesměl zprznit hned první přívod.. sakra, jsem nervózní a nemám uvolněnou ruku...hraju jistotu, kterou jsem vymyslel snad kolenem, protože to byla strašná hovadina!!! Ach jo..1:3. To je fakt bezva...Střílím a docela to dobře vypadá, žádný problém na stole, ťuk ťuk ťuk a je tam čistá – 2:3. Třeba to nebude takovej trapas. :) Ralf střílí a zase mu padá bílá na střed! Je to člověk, je to jenom člověk! No jo, jenže já jsem víc

člověk než on, zase jsem zmrskal pozici..chjo..ale hraju celkem solidní jistotu. Konečně se mi povedla. No jo, jenže to by tenhle holohlavej pán nesměl hrát skvělý jumpy, trefil to a ještě si nahrál - 2:4. Střílím a nic nepadá a Ralf to tam doplácá – 2:5. Jajaj, to nevypadá dobře. Ralf střílí a bílá jde zase na střed..jenže ji kopne jiná koule a bílá mu přijde na dohrávku stopballama – 2:6. No jo, tak sis něco vysnil, že by to mohlo jít...ale ono to půjde..měl jen kliku, furt dělá při rozstřelech tu samou chybu sakra!!! To musí jít!! MAKEJ! Střílím, ale pozice na nic...hraju push-out. Hmm, krátkej, to mělo být víc u mantinelu...a taky že jo, ten mimozemšťan trefuje oliz a dohrává to – 2:7. Kouknu do hlediště, slabejch 15 lidí..taky proč by se lidi koukali, když mě tady Ralf podle očekávání vraždí...

No jo no, smolík pacholík, tohle bude asi konečná v á straně pavouka! Ralf střílí a má tam docela dobrou pozici, akorát u mantinelu má dvě koule, co by chtělo trochu od sebe porozstřelit. Moment! On hraje jistotu!! To si dělá srandu???! Vždyť by to mohl krásně rozkopnout o tu trojku! Tak to ne panáčku, vola tady ze mě dělat nebudeš!!!! Jump! A máš to mizero, z bláta do louže, užij si to! A hele! Foul, on to o fous netrefil! Tak jo, jdeme hrát šachy a nejlíp, jak umím! Šup! Problém u mantinelu je vyřešený a zároveň mu hraju luxusní jistotu. No jo no, 2 fauly po sobě jsem od tebe nečekal, ale mohl jsi tam nechat něco jednoduššího. No co, tak to zkusíme! Lets go down in flames! S trochou štěstí ale dohrávka vyšla - 3:7! Navíc – Mareček má rozstřel! COME ON! Máš na to!!! Dej do toho celý srdce! Neboj se ho, dělá chyby! Můžeš mu ještě zatopit! Tak pojď! Navíc – právě Ti hrajou Mad World, u téhle písničky prostě prohrát nemůžeš, nikdy jsi u ní neprohrál jedinou hru! BUM – 3 koule z rozstřelu a navíc perfektní pozice na dohrávku, cvak cvak cvak, ale néééé...pozice na devítku mi utekla asi o půl

metru..oliz do záporného úhlu na rohovou kapsu, navíc riziko středu..takhle to ztratit prostě nesmím..NESMÍM! Tempuju asi 15 sekund a protahuju strk..k mému překvapení koule padá krásně do kapsy a bílá se vyhne středu..ještě jaké bude odraz..sakra, jede to skoro na ten druhý střed..nesmí to zahrnout..uff..to bylo těsný..možná centimetr..ale dobrý – 4:7. Ono to půjde, věř tomu, ono to půjde!!! Ale trpělivost, střílí Ralf a musí Tě tam nejdřív pustit, abys měl tu šanci. Do tribun už přicházejí zvědavci, tak budeme hrát i pro ně, bude legrace. BUM! A jéje, panáčkovi zase spadla bílá na střed, taková smůla! :) No co, tak to zkusíme dohrát...ťuk ťuk ťuk a je to tam- 5:7! JÓ! To půjde, musí to jít, dostanu ho! Máš rozstřel, soustřed' se! Vyšel krásně, dvě koule v kapsách a trochu

těžší začátek..možná nejdůležitější strk zápasu...soustředím se na protažení... a koule padá a bílá jde do docela dobré pozice! To dáš! A taky že jo – 6:7. No paněčku, pohled na tribuny mi říká, že vývoj skóre se rozkřikl, protože už je skoro plno! Vidím vysmáté obličejy a zejména Arteem Korshovoj mi fandí zuřivě, byl tam od začátku. Zaregistroval mě, když jsem hrál zápas vedle něj v nekonečné a jemu se několikrát po brejku zaprasila bílá..házel jsem po něm povzbuzující pohledy a on mi to teď vrací! :) Ralf si bere time-out... on je v háji s nervama nebo co..možná se mě jen snaží zabrzdit, ale to mu nevyjde, já si tu atmosféru užívám, jak jen to jde, je to naprosto úžasný. Tak, támhle už jde! Musí být pod tlakem, musí vnímat, že skoro všichni lidi fandí mně! A navíc – už nesmí udělat jedinou chybu, jinak ho se-

žeru i s botama! On to ví a já to vím taky! Střílí, sice mu padá něco z rozstřelu, ale musí hrát pushout...co to tam na mě líčí...? Co s touhle pozicí zamýšlel???? Vždyť z toho nejde nic zahrát??? Ani útočnej strk, ani jistota..že by jen past na mamuty? No co, on je tady ten lepší, tak ať mi ukáže, jak se TOHLE hraje! Když z toho něco zahraje dobrýho, tak se to aspoň mám šanci naučit pro příště. Tak se ukaž Ralfe, já to hrát nebudu! Aha, takže jistota podle tempování..a ta mu přejezdí...CHA! Já to říkal! Já si to myslel, že to je blbost! Takže co teď? Re-save! Ale opravdu chutná jistota! Lahůdkářství Hajdovský se nechá poroučet! :) Co s tím budeš Ralfe dělat? No jo, 4 mantinely, jestli je v téhle herně někdo, kdo je to stavu trefit, tak jsi to Ty..snad se Ti to nepovede. MIZERA, trefil to, ale mám kliku, bílá se kopla s barevnou a zůstává tam hratelna pozice. Sice těžší, ale těch jsem dneska už trefil! BUM a máš to plešouně! Tohle Ti už dohraju! Navíc poslouchat publikum, jak mi fandí u každé koule, je neskutečná věc, je to jako moře, co mi dodává sílu – 7:7! Rozhlédnu se a vidím, jak jsou tri-

buny úplně narvané a lidi koukají i uličkami mezi nimi! Super! Nedělám ostudu a navíc si to užívám. Rozstřeluju a koule padá. No, nic moc přátelé, představoval jsem si to snadnější. Co se dá dělat, u trojky bude konečná, přijde basa. Tak pojed' holka, pojed', schovej se, vyprovázím kouli celým tělem...sakra, co to...otáčím se, abych jenom viděl, jak se sunou Ralfovy tága i futrál na zem... jsem tak v šoku, že se je ani nesnažím chytit, navíc sám mám v ruce tágo, takže by se mi to asi ani nepovedlo...cvak prásk...všechno je na zemi...já se v šoku omlouvám Ralfovi, ale on ani nemrkne a sbírá svoje udělátka...šmarjá taková ostuda!!!! Publikum se směje, ale vypadá to, že se snad tágům nic nestalo... co jsem to provedl..shodit tága nejlepšímu hráči evropské historie..to se asi jen tak někomu nepovede!!! Maminko, jsem výjimečný!!! Ach jo, stydím se až na půdu, schovávám obličej do dlaní, akorát koutkem očí pozoruju, jestli se Ralf nezlobí. Ale kdepak, je to profík, nehne ani brvou a vyměřuje věčko, které musí hrát po mé vypečené jistotě. Tak hlavně, ať to nějak nezaprasí..prosím prosím...dobrý je to, trefil sice, ale nechal to jak po faulu..no jo, není dokonale! Musím to dohrát...a opět pozice na devítku jako za trest! Co jsem komu udělal...zase záporný úhel do rohu..jenže Mareček už si věří..2 tempa a bum - 8:7! Neskutečnej aplaus! Já to snad vyhraju...klid, ještě tam nejsi, střílí on...uvidíš, co se stane.. hlavně KLID a uživej si každou sekundu....je to jen člověk, udělá chybu, musí!! Nemusí Marku, soustřeď se! Ralf střílí, ale ani omylem to není stůl na dohrávku. Musel by zahrát 3 neskutečně přesné příklady pod hodně velkým tlakem...jestli je při smyslech, půjde do jistoty...tááák a už je to tady...jistota...to se dá skočit..jdu do toho..zkusím to do kapsy..šup...sakra, kouli jsem trefil, ale bílá nekompromisně do kapsy...ach jo..Ralf si to tam snad 5 minut prohlíží..sakra zahraj už něco...a další basa..tentokrát ještě lepší než ta první...věčko nepřichází v úvahu, musel bych hrát snad 6 mantinelů...takže jump...akorát tohle je masakr, musím skočit snad 10 cm blízko kouli..to bude těžký, ale nic jiného mi nezbývá...jdu do toho...šup..ale nééé, chyběl snad milimetr...2 fauly... to nevypadá vůbec hezky! Ralf tentokrát moc nevyběhne a hraje

třetí jistotu, ale nevyhází moc tempo, zůstává tam možnost hrát věčko s trochou rotace. Vzhledem k tomu, že v téhle chvíli samotné trefení vůbec nic neřeší, protože problémy jsou již vyřešeny, tak zkusím dost riskantní variantu, kdy se snažím o mantinel kouli trefit jemným olizem tak, aby bílá a barevná skončily na opačných stranách stolu. To se daří, barevná skončila na krátkém mantinelu a bílá končí v pozici, odkud ji Ralf určitě nezahraje: v kapse! SAKRA! Tak to máme 8:8, nedá se nic dělat, je to na mně. Mám roztrhl, podporu fanoušků a tep 165. Dobrá kombinace, ale na prohru jako dělaná. Uklidni se!!!! Už teď jsi vítěz bez ohledu na výsledek. Vyhrál jsi srdce fanoušků a o to tu jde především! Hraješ to kvůli nim, tak ať si to vychutnají do konce! Daří se mi trochu zklidnit úprk srdečního svalu a jdu na rozstřel. Hlavně ukontrolovat bílou!!! Prásk! Padají 2 koule, bílá je na stole a pozice značně na houby, ale teoreticky hratelná. To je strk, kterej v tréninku trefím 5 pokusů z 10. Nicmoc vyhlídky. Jenže já ho tam prostě pustit nesmím! Nechci ho tam pustit! Do smrti bych si vyčítal, že jsem to nezkusil! Jdu do toho..sakra to je těžký, i když to trefím, nebude pozice...ignoruj strach..užij si to..OK, jdu do toho...prásk.. koule do kapsy, bílá zběsile lítá, kopne se o 2 koule a zůstane v pozici na další těžkou kouli. Zase dávám..pokolikáté už dnes... Zavírám oči a zkusím si představit, jak to věčko padá a jak mi přijde pozice. Vnímám akorát hukot publika..musí se bavit, jak to prožívám..je mi to jedno..chci to trefit, otevírám oči a skoro vidím ten tunel, kudy půjde koule...dvě tempa a tük..věčko padá krásně do kapsy..další frenetický aplaus..miluju ten zvuk! Asi jsem exhibicionista a nevím o tom..bohužel přívod byl příliš krátký, zůstává na stole moc těžký oliz, určitě víc než 80 stupňů, navíc přes celý stůl.. nevzdám to ale teď..jdu do toho..ale vyklepávám...publikum hučí.. ooooh nooooo...zklamání..jenže bílá se nahrávkou dostává do pozice, kdy Ralf na tu kouli nevidí!!! Navíc to není úplně v kapse, zůstalo to tak 25 cm od ní, je šance!!! Diváci šumí, cítí, že jsou tu rozhodující chvíle zápasu...ta atmosféra by se dala balit a prodá-

vat!!! Bojím bojím..Ralf je schopnej to věčko trefit, je to dost blízko kapsy...dej mi šanci, dej mi šanci, dej mi šanci...A MÁM JI! Sice trefuje kouli, ale nechává ji hratelnou. Mám 2 možnosti: buď hrát oliz na střed nebo věčko na druhý střed. Ta druhá varianta má výhodu lepšího přívodu. Ale trefit to...volám si rozhodčí a nechávám si od ní očistit bílou, je flekatá od křídly jak dalmatin, navíc tím získávám čas na rozhodnutí. Mezitím se otáčím na Tomáše Čermína a Jakuba Koniara v publiku a s úsměvem na ně zavolám: „To se bojíte, co?“ Kluci málem spadnou smíchy ze židle, mají zřejmě větší nervy než já. Tak, bílá je čistá, je to teď jen na mně! Znovu zavírám oči a představuju si, jak trefuju věčko do kapsy a nahrávám si na předposlední kouli. Oči otevírám a jdu hrát. V téhle chvíli by bylo možné slyšet spadnout špendlík na zem, diváci snad ani nedýchají.. na to věčko si moc nevěřím, ale jinou možnost, než potopení si nepřipouštím. V okamžiku strku zavírám trochu oči...a koule padá! Ale přívod nicmoc, zůstává tam ne úplně snadná osmička. Dáš ji! Musíš ji dát! Zvládneš to!!! Mířím ji, ale něco se mi nezdá, zvednu se ze strku a namířím znovu..už je to lepší..soustředím se na perfektní protažení a posílám bílou..barevná se jemně otre o dlouhý mantinel, ale nakonec do kapsy padá a bílá přijíždí do skoro perfektní pozice na devítku. Já to snad vyhraju! Klid!!! Soustřed se, musíš ji zahrát jako každou jinou kouli!!! Vizualizuj si ji, jako ty věčka...je to jednoduché, ta koule se nedá zkazit...pokládám se do strku...jedno tempo...cítím tep na krku..dokonce ho i slyším....druhé tempo....klid..prázdná mysl...jen koule před tebou....třetí tempo....vše je ok...pauza..natáhnout...strk...a devítka padá!!! Zavírám oči..zatínám pravou pěst...cítím úlevu..zadostiučinění...pocit extáze...já to dokázal! JÁ TO DOKÁZAL!! Několik dalších sekund je jako ve snu, jen matně si vzpomínám, jak publikum explovalo nadšením...vnímám hlavně sám sebe..tenhle okamžik si budu pamatovat navždy...otevírám oči...jdu k Ralfovi, podává mi ruku, pevný stisk jako na začátku a poděkování za zápas. Balím si tága a vyrážím z arény. Tolik gratulací jsem v životě nedostal, asi 8 lidí se se mnou fotilo a jedna dívka mě žádá o dres. S grácií vítěze odmítám. Přicházím na pokoj a zjišťuju, že mám na mobilu asi 20 gratulací a podobný počet na FB. Lidi doma to viděli..a co je nejdůležitější, viděl to i táta! Jsem šťastný..opravdu šťastný..

Pavel Halamka

